

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ЛИСТОПАД, 2025

ВИ ПРИНЕСЛИ РАДІСТЬ І НАДІЮ ЦЬОГО РІЗДВА

Двоє хлопчиків з Йорданії тримають у руках книжки з біблійними історіями, які вони отримали в різдвяних подарункових пакунках

РІЗДВЯНА РАДІСТЬ СЕРЕД СТРАЖДАНЬ

Минулого року завдяки вашим пожертвам ми надіслали понад 500 різдвяних пакунків дітям переслідуваних християн у багатьох країнах, зокрема в Буркіна-Фасо, Ефіопії, на Західному березі, Індії, Йорданії, Малайзії, М'янмі, Непалі, Нігерії та Пакистані!

Під час роздачі цих пакунків ми зустріли одну матір та її доньку з Ефіопії. Після того, як кілька років тому вона стала християнкою, чоловік покинув її, а власні батьки вигнали її з дому. Нещодавно потонув її син — і тепер вона бореться з депресією, самостійно виховуючи дочку. Ми були вдячні за те, що зустріли її і подарували їй із донькою різдвяний пакунок. Цей подарунок підбадьорив цю жінку і наповнив радістю всю її церковну родину!

Інша мати, яка також отримала подарунок, розповіла нам:

Багато з нас (батьків) були глибоко зворушені й плакали. Ми ніколи не очікували отримати кошики з продуктами, і так збіглося, що в той час у нас вдома не залишилося їжі. Побачивши, як мої діти забезпечені всім необхідним для школи, я подякувала Богу й помолилася за всіх, хто нам допоміг.

Але ці різдвяні набори допомоги були не просто приємними подарунками для дітей, які зазнають переслідувань. Кожен пакунок став фізичним нагадуванням для сімей, що про них не забули. Вони були свідченням, що у них є брати і сестри у Христі по всьому світу, які моляться за них.

Насправді одна молода дівчина з Індії, яка отримала пакунок, сказала нам:

Дякую всім, хто зробив це можливим. Ваша доброта і щедрість дарували радість і надію нашій родині цього Різдва. Ми дуже вдячні.

Християни в Пакистані, Непалі та Нігерії зазнали крайніх форм переслідувань протягом останніх кількох років. У 2023 році різдвяні свята в Нігерії дістали назву «Чорне Різдво», оскільки протягом різдвяного тижня було вбито понад 240 християн. Але ми «дарували радість і надію» християнам у кожній із цих країн завдяки різдвяним пакункам, а головне — завдяки Бібліям, які були всередині! Про це читайте в цьому інформаційному бюлетені.

ПАКИСТАН

БОЛІСНІ СПОГАДИ ПРО РІЗДВО

Усі пакистанські християни стикаються з труднощами, дискримінацією та переслідуваннями через свою християнську ідентичність. Деякі з них ризикують, щоб свідчити мусульманам, хрестити новонавернених і збирати їх у церквах; а багато хто невтомно працює, щоб готувати, заохочувати та навчати християнську молодь. Деякі християни сміливо діляться Євангелієм і поширюють Слово Боже в радикалізованих мусульманських районах і містах, де проживають ісламські екстремістські угруповання, такі як Талібан. Більшість християн вважають громадянами другого сорту і змушують працювати по багато годин на важких роботах, при цьому вони зазнають утисків через схеми, які тримають їх у рабстві своїх роботодавців.

Через закони Пакистану християни постійно ризикують бути несправедливо звинуваченими в богохульстві проти ісламу, Корану або Мухаммеда; і вони зазнають суворих покарань, коли їх засуджують. Багато християн живуть разом у закритих районах, відомих як колонії, котрі створюють певну безпеку в умовах поширеного гноблення. Проте в останні роки в цих районах сталося кілька масштабних нападів, зокрема й деякі під час Різдва.

У неділю вранці 17 грудня 2017 року ісламські терористи напали на методистську церкву «Бетел Меморіал» у Кветті, столиці пакистанської провінції Белуджистан. 400 християн брали участь у Різдвяній програмі недільної школи, коли зовні пролунали постріли. Двоє озброєних чоловіків застрелили сторожа церкви Джорджа Масіха, відкривши шлях для двох смертників. Охоронці, які стояли на варті навколо церкви та на даху, відкрили вогонь у відповідь, вбивши одного терориста, поранивши іншого і змусивши двох інших озброєних чоловіків утекти.

Не маючи можливості проникнути всередину церкви, поранений терорист зовні підірвав свій вибуховий жилет. Внаслідок вибуху загинуло щонайменше дев'ять християн, а понад 50 дістали поранення від куль або осколків дерева та скла. За словами пастора Самуїла, якби хоч одному з двох терористів вдалося проникнути до церкви, кількість жертв «була б колосальною». Самопроголошена Ісламська Держава (ІДІЛ) взяла на себе відповідальність за цей напад.

У 2024 році, у день Різдва, троє християн були поранені в результаті насильницького нападу біля будинку пастора в Лахорі. Інцидент стався лише через день після сутички між пастором Шахзадом Сіддіком і групою воєнних мусульманських молодиків, які переслідували гостей однієї з церковних подій. Пастор Шахзад розповів: «Я повернувся додому з церкви в день Різдва і відпочивав, коли озброєні чоловіки відкрили вогонь по людях, які зібралися біля мого будинку в колонії Маріам».

Свідки підтверджують, що, хоча в першому нападі брали участь більше десятка озброєних людей, на той момент ніхто не був поранений. Однак, коли через 25 хвилин на місце події прибула поліція і почала розслідувати перший інцидент, раптово з'явилися кілька

молодих людей на мотоциклах і відкрили вогонь. Під час цього другого нападу було поранено трьох людей, серед яких Акаш Патрас, віруючий, який дістав серйозну рану в ділянку живота.

УПЕРШЕ ПОБАЧИВ БІБЛІЮ

Коли християни зазнали напад у Пакистані, одним зі способів, яким ми відреагували, було надання сім'ям переслідуваних християн різдвяних наборів із допомогою. Ці пакунки містили їжу і, що найважливіше, Біблії для дорослих і дітей.

Незважаючи на труднощі та болісні спогади про Різдво для багатьох християн у Пакистані, набори нагадали пакистанським християнам, що вони мають родину в Христі з усього світу, яка пам'ятає про них. Один із християн, який допомагав роздавати пакунки, сказав таке:

Ми були дуже раді подарувати усмішки сотням людей, особливо вручаючи невеликі знаки християнської любові знедоленим дітям, вдовам і жертвам переслідувань. Ми зосередилися на районах, які були слабозрозуміними і недостатньо забезпеченими. Діти були в захваті від Біблій та іншої християнської літератури. Багато дітей уперше побачили дитячу Біблію та іншу християнську літературу. Вони були дуже вдячні й прославляли Бога за ці дари.

Доступ до Біблії: У Пакистані можна легально друкувати та розповсюджувати Біблії. Однак деякі ісламістські групи виступають проти Святого Письма. Християни, які живуть у сільських, плеємних та гірських районах, мають обмежений доступ до Слова Божого, і робота з перекладу триває.

Пакистанські діти
отримали дитячу Біблію
в кожному пакунку

СЛОВО БОЖЕ ДАЄ НАДІЮ ЖЕРТВІ ОПІКІВ

У Непалі є невелика, але помітна християнська громада. Утім віруючі стикаються з опором від екстремістів з числа індуїстів, мусульман, буддистів і марксистів. Християни потерпають від неправдивих звинувачень, переслідувань і побиття від родин і громад. Вони також стикаються з опором із боку місцевих індуїстських націоналістів, які мріють про те, щоб Непал став «чистою» індуїстською нацією. У суспільстві послідовників Христа вважають відкинутою кастою «недоторканих» і піддають остракізму. Їх сприймають як людей, які «руйнують культуру» і пропагують іноземні релігії.

Так було і з Рачаною. Колись вона була одружена з Чепангом, індуїстом. Після того як Рачана повірила в Христа, Чепанг розлютився і виступив проти спілкування Рачани з іншими віруючими. Однак Рачана залишалася вірною Христові, хоч через це втратила підтримку Чепанга.

Через деякий час двоє дітей Рачани і Чепанга також пізнали Господа, і Чепанг зрештою покинув Рачану й дітей, переїхав в іншу місцевість і одружився з іншою жінкою.

Без фінансової підтримки чоловіка Рачана була змушена працювати найманою робітницею. Коли роботи

не було, вона збирала дрова в джунглях, щоб продавати їх. Жінка з дітьми заледве зводила кінці з кінцями.

Через деякий час Чепанг повернувся до села, бажаючи помститися Рачані за «зраду». Взявши з собою бензин, він серед ночі прийшов до свого колишнього дому, облив Рачану бензином і підпалив її.

Завдяки милосердю Божому Рачана вижила. Чепанг був заарештований і зараз відбуває тюремне ув'язнення за замах на вбивство. Після трьох тижнів у лікарні Рачана почала одужувати. Благодаттю Божою вона повністю зцілилася!

На запитання, чи змогли вони пробачити Чепанга, Рачана і її син відповіли ствердно. За підтримки та поради свого пастора Рачана змогла емоційно зцілитися. Жінка щотижня відвідує свого чоловіка у в'язниці та приносить йому їжу, а її син розмовляє з батьком по телефону. Обоє дітей час від часу відвідують його.

«Голос мучеників» допоміг Рачані, забезпечивши освіту її дітям, щоб вони могли здобути професії, які будуть корисними родині. Представники місії також профінансували відновлення родинного будинку, який був у занедбаному стані.

Рачана (на фото з двома дітьми) отримала важкі опіки, коли чоловік підпалив її. Жінка одужала

Непальські діти читають книжку з біблійними історіями, яка була в кожному пакеті

ВОНИ БАЧАТЬ БОЖУ ЛЮБОВ

Ось чому ми вирішили роздавати різдвяні подарункові набори в Непалі! Те, що було спрямовано на шкоду в житті Рачани, Бог використав на добро! Боже Слово повністю змінило її життя і зараз діє в Чепангу, навіть попри те, що він перебуває у в'язниці. Ми хотіли, щоб діти в найскладніших районах Непалу відчули ту саму свободу, яку пережила Рачана.

Отож ми поїхали саме туди... у найбільш переслідувані райони. У xxxx (назва міста не розголошується з міркувань безпеки) християни зазнають тиску, остракізму і навіть жорстоких переслідувань за свою віру в Христа. Минулого Різдва наші партнери роздавали пакунки дітям у цьому регіоні. У день роздачі йшов сильний сніг, тому деякі діти не змогли прийти. Але ми зберегли пакунки для кожної дитини, яка не змогла прийти, і передали їх пізніше.

У кожному пакунку були іграшки, канцелярські товари, засоби гігієни, теплий одяг і дитяча Біблія. Оскільки в цьому регіоні дуже холодно, діти раділи теплому одягу. Багато дітей сказали нам, що ніколи в житті не бачили іграшок та канцелярського приладдя.

Але найважливішим відгуком, який ми отримали від тих, хто був присутній на роздачі, було просте, але сильне твердження. Один із дорослих сказав про дітей, які отримали пакунки: «Вони бачать Божу любов».

Доступ до Біблії: Писання дозволено законом, але багато людей не можуть його собі дозволити. У віддалених районах і селах немає доступу до Божого Слова. У гірських районах Непалу поширювати Біблії складно.

Одна непальська дівчинка носить шапку та пальто, які були в її різдвяному подарунковому пакунку

ПОНАД 10 000 ВДІВ-ХРИСТИЯНОК

Протягом різдвяного тижня 2023 року в штаті Плато в Нігерії було поранено понад 300 і вбито понад 240 християн. Сотні озброєних мусульман-фулані напали на 40 християнських сіл. Було зруйновано 1500 будинків і 8 церков — села опинилися в руїнах. Ця різанина, яка дістала назву «Чорне Різдво», є лише останньою в серії нападів на невинних послідовників Ісуса.

За даними організації, яка відстоює громадянські свободи та верховенство права й територіально розташована в південно-східному нігерійському місті Онітша, з 2009 року в Нігерії було вбито понад 50 000 християн. Однак, незважаючи на приголомшливий рівень насильства, більша частина світу, здається, не реагує на тяжке становище віруючих у найнаселенішій країні Африки.

Майже всі християни на північному сході Нігерії втратили членів сім'ї або друзів під час нападів «Боко Харам» або бойовиків мусульман-фулані. Цілі громади були вимушені покинути свої домівки, а багато пасторів примусово залишили регіон. За останні 20 років ці напади зробили вдовами понад 10 000 наших сестер-християнок у північній Нігерії.

Тисячі християн залишаються в таборах для внутрішньо переміщених осіб. Через насильство дуже мало шкіл можуть функціонувати, тому сім'ї стурбовані рівнем освіти своїх дітей. Життя є постійною боротьбою, а в деяких місцях християнам важко здобути їжу. Внаслідок тривалого ісламістського насильства фермам на півночі загрожує голод, а бойовики мусульмани-фулані вбивають селян, коли ті намагаються повернутися на свої ферми. Крім того, багато сіл і сільськогосподарських угідь захопили ісламістські бойовики.

Чоловік Регіни, Данбакі, був нігерійським місіонером, який переїхав із родиною у віддалену місцевість на північному заході країни, щоб проповідувати Євангеліє. 14 червня 2022 року ісламістські бойовики напали на їхнє село і вбили з десятків людей. Регіну та її сім'ю захопили в полон під час спроби втечі.

Коли бойовики допитували Данбакі, він сказав їм, що служить місіонером, хоча знав, що вони можуть убити його. Коли чоловік благав про пощаду й віддавав себе Богові, ісламісти застрелили його на очах у Регіни.

Регіна (перша ліворуч) і Ребекка (стоїть поруч із нею в синій хустці на голові)

Потім вони побили її та її 2-річного сина Джошуа, якого вона несла на спині. Хоча вони вижили, відтоді Регіна сумує за вбитим чоловіком. У неї троє дітей, найстаршому з яких 10 років. Регіна сказала: «Щоразу, коли я згадую про це, мені нестерпно боляче. Навіть коли ти прощаєш, забути нелегко. Бог і досі працює над моїм серцем».

Історія Регіни схожа на історію Ребекки. Чоловіка Ребекки вбили бойовики «Боко Харам», коли той одного дня 2014 року йшов до церкви. На той час Ребекка була вагітна п'ятою дитиною. Бойовики знищили все село Ребекки під час нападу, і вона не знала, що сталося з її чоловіком, аж доки через три дні не виявила його тіло в морзі. Ребекка сказала, що її віра похитнулася після смерті чоловіка.

Нещодавно Ребекка пройшла тренінг «Голосу мучеників» з подолання травм, і після того, як вона обговорила свій біль з іншими християнами, її віра відновилася. Ребекка сказала: «Я хочу, щоб люди знали, що наш Бог не покидає Своїх дітей. Він любить нас».

Деяким із цих жінок, таким як Регіна і Ребекка, важко виживати, і вони замислюються, чи Бог дбає про них. Не маючи формальної освіти чи професійних навичок, вони борються за те, щоб прогодувати свої сім'ї після загибелі чоловіків. Хоча за культурними традиціями сім'я померлого чоловіка повинна піклуватися про вдову свого сина, іноді родина відмовляється піклуватися про християнських вдів, особливо тих, які залишили іслам, щоб слідувати за Христом. У такому відчайдушному стані вдови стають вразливими до сексуальної експлуатації, що викликає велике страждання і тривалий сором.

Наша різдвяна допомога в Нігерії стала корисною жінкам і дітям, таким як Регіна і Ребекка. Кожна з цих сімей отримала по 10 кілограмів рису, новий одяг, а також особливий день відпочинку з іграми та пікніком! Наш партнер сказав:

«Усі вдови та діти висловили щире вдячність Богові за подарунки. Вони молилися за тих, через кого Бог благословив їх. Одна вдова розповіла нам, що її чоловіка вбили бойовики «Боко Харам» у 2011 році, і відтоді вона з великими труднощами годує та виховує своїх дітей, але допомога, яку вона отримала на Різдво та протягом року [через ГМ], відновила довіру Богу в Його забезпеченні».

Доступ до Біблії: Хоча на півдні Писання достатньо, велика потреба в ньому є на півночі. Багато Біблій було втрачено під час нападів і внаслідок переміщення людей. Більшість християн на півночі не має Біблії, і, навіть якщо вони були доступні, мало хто на півночі міг би дозволити собі мати Слово Боже.

Діти в Нігерії читають християнські книги, які були в їхніх різдвяних подарункових наборах

РІЗДВЯНА ІСТОРІЯ РІЧАРДА ВУРМБРАНДА

Пастор Річард Вурмбранд

Пастор Річард Вурмбранд був однією з провідних постатей підпільної церкви Румунії в часи комуністичної окупації. Нижче подано розповідь пастора Річарда Вурмбранда про один незабутній Святвечір, який він провів у в'язниці.

Праворуч від мене сидів священник на ім'я Іску. Він був настоятелем монастиря. Цей чоловік, приблизно сорока років, був так закатований, що перебував на межі смерті. Але його обличчя було спокійним. Він говорив про свою надію на небеса, про свою любов до Христа, про свою віру. Він випромінював радість.

Ліворуч від мене сидів кат-комуніст, який раніше майже до смерті катував цього священника. Його заарештували його ж товариші. Не вірте газетам, коли вони пишуть, що комуністи ненавидять тільки християн або євреїв — це неправда. Вони просто ненавидять. Вони ненавидять усіх.

Так сталося, що комуністичний кат, який майже до смерті катував цього священника, виявився майже до смерті закатований своїми товаришами. І він помирав поруч зі мною. Його душа була в агонії.

Тоді я побачив диво. Я побачив, як стражденний священник покликав двох інших в'язнів. І, спираючись на їхні плечі, повільно пройшов повз моє ліжко, сів на ліжко цього вбивці і погладив його по голові — я ніколи не забуду цей жест. Я дивився, як вбитий чоловік гладить свого вбивцю! Це і є любов — він знайшов для нього ласку.

Священник сказав тому чоловікові: «Якщо я, грішник, можу так сильно тебе любити, то уяви, як сильно тебе любить Христос, який є втіленням Любові! І всі християни, яких ти катував, знають, що пробачують тебе і люблять. Христос також любить тебе. Він бажає, щоб ти був спасений набагато більше, ніж ти сам бажаєш бути спасеним. Ти сумніваєшся, чи можуть бути прощені твої гріхи. Але Він бажає простити твої гріхи набагато більше, ніж ти бажаєш, щоб твої гріхи були прощені. Він бажає, щоб ти був з Ним у небі набагато більше, ніж ти бажаєш бути в небі з Ним. Він є Любов. Тобі потрібно лише звернутися до Нього і покаятися».

У цій тюремній камері, де не було можливості усамотнитися, я підслухав сповідь вбивці перед вбитим. Життя більш захопливе, ніж роман — жоден романіст ніколи не писав про таке. Убитий — на межі смерті — прийняв сповідь убивці. Убитий дав відпущення гріхів своєму вбивці.

Вони разом помолилися, обійнялися, і священник повернувся до свого ліжка. Обидва чоловіки померли тієї ж ночі. Це був Святвечір. Але це був не той Святвечір, коли ми просто згадували, що дві тисячі років тому в Віфлеємі народився Ісус. Це був Святвечір, під час якого Ісус народився в серці комуністичного вбивці.

Це те, що я бачив на власні очі.

Пастор Річард Вурмбранд святкує Різдво разом зі своєю дружиною Сабіною через багато років після звільнення з в'язниці

